

rigste Steder, om jeg saa maa sige, det vil sige, i Henseende til denne Afgift sætte dem lige med Udlandet. Paa den Maade vil altsaa Skibsfarten blive fri baade for de Afgifter, der betales her i Landet, og dem, der betales i fremmede Lande, og det vil altsaa paa en ganske anden Maade opmuntre Skibsfarten i det Hele. Jeg skal derfor paa det Allerbestemteste fraraade Thinget at gaa ind paa det foreslaaede Vædringsforslag. — Med Hensyn til den Underændring, der er stillet, antager jeg ikke, der kan blive Spørgsmaal om at gaa ind paa den, thi, saaledes som jeg idetmindste forstaar den, vil Loven, derefter slet ikke være Lov, i det Dieblit en anden Lov ikke kommer ud den 1ste April.

Fischer: Jeg skal tillade mig at anbefale det ærede Thing at forkaste det Vædringsforslag, der nu foreligger. Naar jeg skal begrunde min Dom derover, kommer jeg imidlertid i nogen Forlegenhed ved at se hen til den ærede Ordføres Udtalelser, som vi for et Dieblit siden hørte; thi disse Udtalelser staa ikke ganske i Samklang med, hvad der foreligger og i Betænkningen. Den ærede Ordfører støttede nemlig væsentlig sin Betragtning ved at oplæse for os et Par Andragender, som han imidlertid læste saa hurtigt, at det var vanskeligt med Sikkerhed at opfatte dem; men jeg tror dog ikke at tage feil, naar jeg siger, at disse Andragender angik Ophævelsen af Fastepenge. Naar man imidlertid tager Motiverne til det Lovforslag, der nu foreligger, og læser deres Begyndelse, vil man se, at denne lyder saaledes: Ved Loven af 4de Juli 1863, om Told- og Skibsafgifterne ophævedes de da paa Skibsfarten hvilende Fastepenge, Gympenge osv. Fastepenge have vi altsaa ikke længere; denne Afgift er fuldstændig gaaet op i en samlet Afgift, der nu bærer et andet Navn, og tildels har en anden Karakter. Jeg tror derfor, at jeg gjør rettest i at holde mig til Betænkningen og til, hvad det ærede Mindretal der har udtalt, og Hovedbetragtningen ligger da

for i det Stykke, som findes nederst paa Spalte 353 i Tillæg B. Dette Stykke falder i to Punkturner, og jeg finder Anledning til at fremhæve dette, fordi hvert af disse Punkturner taget for sig har gjort et høist forskjelligt Indtryk paa mig ved Gjennemlæsningen deraf. I det første Punktum siger det ærede Mindretal os, at, saa ofte Skibsafgifterne have været paa Bane, have ogsaa vægtige Stemmer udtalt sig for den fuldstændige Ophævelse af dem. Jeg maa tilstaa, at dette lægger jeg mindre Vægt paa; thi, saa ofte en Afgift kommer for, vil der altid fra deres Side, som betale den, lade sig høre vægtige Stemmer, som ønske dens fuldstændige Ophævelse. Betragtningen skrider nu videre fremad for at begrunde den Anstuelse, som saaledes har ladet sig høre gennem vægtige Stemmer, og den gaar da ud paa, at Afgiften paa Skibsfarten i Gjærningen kommer til at hvile paa Varerne, og saa hedder det videre, at, naar denne Afgift ikke uden Bederlag kan ophæves, saa er det bedre at erstatte den ved en forhøjet Told direkte paa Varerne. Det gjorde paa mig et særdeles velgjørende Indtryk, da jeg læste disse Ord. Det ærede Mindretal hader alle Dmsvøb, og da nu Skibsfartsafgiften er en indirekte Told paa Varerne, saa foreslaar det istedetfor denne at sætte en direkte Told paa Varerne. Der lader sig jo vistnok gjøre den Indvending derimod, at det jo ikke er alle Varer, der bære Told, men man maa saa formode, at det ærede Mindretal har tænkt sig, at de Varer, der ere toldpligtige, ogsaa maa bære Tolden for de Varers Vedkommende, der ikke ere toldpligtige. Saaledes er altsaa det Udvalgets Mindretal tilfjert, at lægge en Afgift, som nu paa en mindre hensigtsmæssig Maade hviler paa et Sted, over paa den samme Gjenstand, men paa en heldigere Maade; det er altsaa en Omlægning af Afgiften, hvorved den i Gjærningen kommer til at hvile der, hvor den før hvilede, men kun udredes paa en heldigere Maade. Men naar man nu er færdig med det første Punktum, saa kom